

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

208 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014 - ΤΙΜΗ € 4,95

Φως και θέα
Το μέσα γίνεται
ένα με τό εξω

**Ανανεώστε
την κουζίνα...**
Εργαλεία κι αξεσουάρ
χρηστικά και προσιτά
...και το μπάνιο
Όλα τα στιλ
για όλα τα εμβαδά

χωρίς υπερβολές

Οι κατοικίες προσαρμόζονται στα νέα δεδομένα

**Κατοικίες
με βραβεία**

Εσωτερική αυλή
Επιστρέφει δυναμικά!

Λίθινη εποχή

ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ, ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ, ΕΙΝΑΙ Η **ΠΟΛΗ ΓΙΑΦΑ**, Η «ΝΥΦΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ», ΟΠΩΣ ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ. Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ, ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΚΤΙΡΙΟ ΜΕ ΧΟΝΤΡΟΥΣ, ΠΕΤΡΙΝΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ, ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ, ΑΡΧΑΙΟ ΛΙΜΑΝΙ, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΟΦΤ, ΔΙΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΑΚΟ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΑΛΗΝΙΑ, ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ.

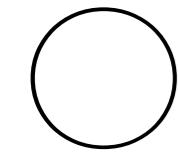
Της Ειρήνης Μοδέστου Φωτό: Amit Geron

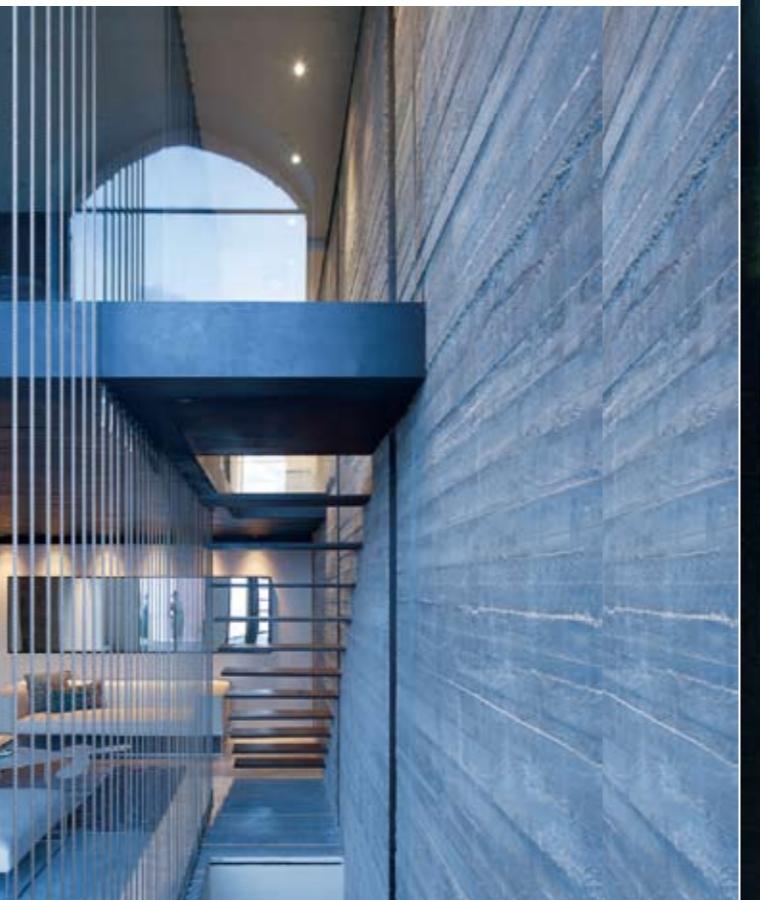
Ο Σαν μεσαιωνικό κάστρο χωίζει το σπίτι. Πάτε ακριβώς κάτσηκε δεν είναι γνωστό, σίγουρα όμως ανήκει στον 18ο αιώνα, όταν την πόλη Γιάφα έκτισαν, κοντά στο αρχαίο λιμάνι, οι Χανάτες. Το σπίτι αποκαταστάθηκε στην αρχική του μορφή και οι πέτρινοι τοίχοι, οι καμάρες, τα τοξωτά παράθυρα, συνέθεσαν το σκηνικό για τη μοντέρνα κατοικία μιας νέας οικογένειας.

Το παλιό κτίσμα αποκαταστάθηκε και επεκτάθηκε με νέους χώρους, για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των ενοίκων του. Παλιό και νέο είναι απόλυτα διακριτά, διατηρώντας το καθένα καθαρή την ταυτότητά του. Σπν επέκταση διαμορφώθηκε ένα καθιστικό και ένα υπνοδωμάτιο, σαν ένα στούντιο με πατάρι. Τα υλικά, μάρμαρο, μπετόν και σκούρο ξύλο, έχουν συνθέσει ένα... μοντέρνο μνημειακό ύφος, αντίστοιχο του παλιού. Όλοι οι χώροι επιπλώθηκαν λιτά, χωρίς καμιά διακοσμητική διάθεση, και ο φωτισμός είναι παντού απαλός, υποβληπτικός, υποστηρίζοντας τον ιστορικό χαρακτήρα της κατοικίας.

μύθος λέει ότι τη Γιάφα έκτισε μετά τον Κατακλυσμό ο γιος του Νώε, Γιεφέτ. Οι ιστορικοί λένε πως την έκτισαν οι Χαναΐτες το 180 αιώνα και της έδωσαν αυτό το όνομα, που σημαίνει πανέμορφη. Και είναι πραγματικά. Κτισμένη σε ένα λόφο δίπλα στη θάλασσα, με το παλιό, γραφικό λιμάνι, τα πετρόκιστα σπίτια της το ένα δίπλα στο άλλο, με τα σπενά δρομάκια και με το αραβικό της χρώμα, κάτω από το μεσογειακό ήλιο φαντάζει σαν μια αρχαία πολιτεία που έμεινε ανέπαφη στο χρόνο. Η ιστορία της θυμίζει τα δικά μας. Μετά τους αραβοϊσραηλινούς πολέμους του 1946-49, η πόλη γίνεται μέρος του Ισραήλ και το 1950 ενσωματώνεται με το Τελ Αβίβ. Οι περισσότεροι Έραβες κάτοικοί της αναγκάζονται να φύγουν και μερικές δεκαετίες μετά, η νοσταλγία τους φέρνει πίσω, για να επισκεφτούν ως τουρίστες πια τα σπίτια τους, και να επιστρέψουν ξανά στις προσφυγικές τους πατρίδες. Η ιστορία της πανέμορφης πόλης γίνεται αφορμή για τραγούδια και ταινίες, ενώ σήμερα, σιγά σιγά, αρχίζει να δημιουργείται μια άλλη ιστορία. Από τη δεκαετία του 1990 άρχισε μία τάση ανακαίνισης των παλιών αραβικών και ιολαμικών κτιρίων. Κομμάτια του ιστορικού κέντρου έχουν αποκατασταθεί και μια νέα κίνηση δημιουργήθηκε στην πόλη, με εστιατόρια, γκαλερί, θεατρικές σκηνές και καφέ. Πολλοί καλλιτέχνες έχουν φτιάξει εδώ τα στούντιό τους. Οι τιμές, όπως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις, έχουν ανέβει στα ύψη, και το να κατοικεί κανείς εδώ είναι πια μια ακριβή επιλογή, για ανθρώπους που αγαπούν να ζουν καθημερινά την ατμόσφαιρα της παλιάς πόλης, κοιτάζοντας από το μπαλκόνι τους τη Μεσόγειο. Αυτή είναι και η περίπτωση του ζευγαριού που αποφάσισε να ζήσει στην περιοχή του παλιού λιμανιού – ενός από

Το καθιστικό, στην καινούρια πτέρυγα της κατοικίας, ένας απόλυτα μοντέρνος χώρος που καθρεφτίζεται μέσα στον μεγάλο, στενόμαρκο καθρέφτη στη μια πλευρά του δωματίου. Ακριβώς απένanti είναι δύο παράθυρα που αποκαλύπτουν την εντυπωσιακή θέα προς το γραφικό, αρχαίο λιμάνι της πόλης με τα πετρόκτιστα σπίτια. Η σκάλα, ένα ιδιαίτερο στοιχείο μέσα στο χώρο, είναι μια θαυμάσια μεταλλική κατασκευή, που διατηρεί τον ελάχιστο όγκο που μπορεί να έχει μια σκάλα. Η πτέρυγα αυτή είναι σε άμεση επικοινωνία με την παλιά. Και οι δύο φωτίζονται με το γλυκό φως της μέρας, τόσο ξεχωριστό σ' αυτή την περιοχή της Μεσογείου.

τα αρχαιότερα στον κόσμο – σε ένα κτίριο που δεν είναι γνωστό πότε ακριβώς είχε κτιστεί, αλλά σίγουρα μετρά κάποιους αιώνες ζωής. Το διαμέρισμα, 180 τετραγωνικά, είναι μοναδικό όχι μόνο για τη θέα του, αλλά και για το σχεδιασμό του. Το αρχιτεκτονικό γραφείο Pitsou Kedem Architects κλίθηκε να ανακαίνισε το πέτρινο κτίσμα, το οποίο κατά καιρούς δέχτηκε διάφορες επεμβάσεις και προσθήκες, που είχαν αλλοιώσει το χαρακτήρα του. Οι νέοι ιδιοκτήτες ζήτησαν να αποκατασταθεί στην αρχική του μορφή, μέχρι του σημείου να αποκαλυφθούν εντελώς τα δομικά υλικά του, η πέτρα και το κεραμικό, που είχαν κρυφτεί κάτω από νεότερες επικαλύψεις και επενδύσεις των τοίχων και του δαπέδου. Αυτό και έγινε. Μέσα από μια προσεκτική και σχολαστική δουλειά, όλα τα ξένα προς το κτίριο στοιχεία αφαιρέθηκαν, έτσι που ανέκτησε τη μορφή που είχε όταν πρωτοκτίστηκε. Το επόμενο στάδιο ήταν η διαμόρφωση του παλιού κτίσματος σε μια σύγχρονη κατοικία, στο ύφος ενός συνδύασμού σύγχρονου μινιμαλισμού με τον... παραδοσιακό ασκητισμό, όπως ήταν οι οδηγίες που έδωσαν οι ιδιοκτήτες στους αρχιτέκτονες. Έχοντας τον καλύτερο... καμβά για να δουλέψουν, οι Pitsou Kedem Architects συνδύασαν το παλιό με το καινούριο, αναδεικνύοντας και τα δύο με τον καλύτερο τρόπο. Επιπλέον, δημιούργησαν νέους χώρους, σε καθαρά σύγχρονο στιλ, αντιπαραβάλλοντας τις δύο εποχές μεταξύ τους. «Προς έκπληξη μας», λέει ο αρχιτέκτονας, «γυμνώντας το κτίριο αποκαλύφθηκε μια μινιμαλιστική κατασκευή και, παραβλέποντας κανές τη μεγάλη διαφορά χρόνου, μπορεί να πει ότι το χθες και το σήμερα συναντήθηκαν στα βασικά χαρακτηριστικά τους». Ο χώρος είναι πραγματικά εντυπωσιακός. Μέσα

Στη γειτονία με τη συνεχή δόμηση και τα στενά δρομάκια που είναι χαρακτηριστικά στις παλιές, αραβικές πόλεις, το διώροφο σπίτι με το ξύλινο κιόσκι αποτελεί μέρος μιας ιστορικής πολιτείας του 18ου αιώνα. Τα δύο ψηλά, στενόμακρα ανοίγματα μοιάζουν με μεγάλα μάτια που κοιτάζουν τη θάλασσα από ψηλά. Λιτοί οι χώροι, αναδεικνύουν ως σημαντικότερο στοιχείο του σπιτιού τη θέα του στη Μεσόγειο. Το παλιό με το καινούριο συνυπάρχουν δίπλα το ένα στο άλλο, αλλά και μαζί, σε μια θαυμάσια σχέση.

στη μνημειακή κατασκευή, η ατμόσφαιρα είναι σχεδόν μοναστηριακή. Οι χώροι με τους γυμνούς, πέτρινους τοίχους, τις καμάρες και τα αφιδωτά παράθυρα, επιπλώθηκαν πραγματικά ασκητικά, με τα πολύ απαραίτητα, όλα σύγχρονα κομμάτια. Υλικά όπως το stainless steel, το σίδερο και το Corian δίνουν σ' αυτό το ιστορικό κτίριο την ταυτότητα ενός μοντέρνου λοφτ. Μινιμαλιστικά έπιπλα σε ουδέτερους χρωματικούς τόνους, από φυσικά υλικά όπως το ξύλο, διατηρούν την αίσθηση γαλάνης που διατρέχει όλους τους εσωτερικούς χώρους. Βγαίνοντας στο μπαλκόνι, ο Μεσόγειος απλώνεται μέχρι που φτάνει το μάτι και μπορεί κανένας να θυμηθεί τους στίχους της Κρίστης Στασινοπούλου, πάνω στους οποίους έγραψε μουσική ο Σάτθης Καλυβίωτης για το τραγούδι «Γιάφα». «Κοίτα τον ήλιο πορφυρό στη θάλασσα βουτάει / Κι η Γιάφα φωτισμένη, φοινικιά που γέρνει / στη Μεσόγειο να πλυθεί / Κύματα αφρισμένα, κιλίμια απλωμένα / στην απέραντη ακτή / Ναργιλέδες, φερετζέδες, οι γυναίκες στολισμένες / Βρέχει τα πόδια στο κύμα η λαγγεμένη ανατολή».